

(המשך מעמוד 19)

אוכלים מקצרה אחת... אבל עוד תבוא תקופה שכולם יתגאו כן. בעוד אלפי שנים יעשו הערבים ליגה של חמורים. כל ה' חמורים יתאחדו ויבחרו בחמור אחד גדול נאצר והוא יתחיל לעשות צרות ליהודים.

בסוף ההצגה אומר ישמעאל לחמור עוד משפט חשוב: "אתה כליכך קטן ויפה. כמו המלך חוכיין".

עבודה של ה"פתח" מסתבר שגם ערביי ירושלים הולכים להצגות באידיה. אחד מהם, איבריים עבד אלקאדר, אפילו כתב מכתב תגובה לתיאטרון האידי: "אתם צוחקים מה ליגה הערבית בי הצגתכם עקידת יצחק. אתם קוראים ל'מאל עבד אל' נאצר לחיות איתכם בשלום ואחר כך אתם מדמים את מל' כנו חוסיין לחמור החי היוצא אל ה' במה. ואחרי זה אתם אומרים לער' לם, שאתם רוצים לחיות איתנו בשלום?"

נאצר

השבוע, לאחר ההצגה שהתקיימה בראשון לציון, החנה נהג המשאית של התיאטרון את מכוניתו ליד ביתו בבני ברק. כל תפאור רות ההצגה, כולל החמור, היו עליה. ב' בוקר התלקחה המכונית ועלתה באש. כל מה שהיה בה נשרף, כולל החמור. באותו יום בערב הודיע רדיו עמאן כי חוליית הפתח היא שהציתה את המשאית. אחרי שעקבה אחריה תקופה ממושכת. "הואי שזה היה נכון", אמר ישראל ואלין, "לפחות הייתי או מקבל סיצויים מהמשלה".

לוחמי

של האלוף

כלב הפודל הנראה בתמונה אינו סתם כלב-שעשועים. הוא נציג ממשלתי, אחד מלוחמי של האלוף במילואים אברהם יפה, בתפקידו כיושב ראש המועצה להגנת הטבע. הוא אחד מעשרה כלבים שנשלחו על-ידי המועצה לקיבוץ רביבים שבנגב, כדי לשמור על אלף ומאתים דונאם גן-הירק של ה' קיבוץ. תשעה כלבים ברחו. רק הפודל נשאר על משמרתו, כדי ללחום בשועלים ובצבים.

לכלבים נמאס לנבוח. מזה שליש שנים מנהל קיבוץ רביבים מלחמה במועצה להגנת הטבע. סביב הקיבוץ משוטט עדר של צבאים ומצויים שם גם שועלים, המכ' לים את גן-הירק.

"אבל לנו אסור לנגוע בהם", אומר יהודה שולסקי, מרכז ענף-השלחין של הקיבוץ. "השועלים אוכלים לנו גם את צינורות ה' גומי של המטפים ואנו חסרי עצה. אלה חיות מוגנות לפי החוק".

הנוק שנגרם לקיבוץ במשך שלוש ה' שנים מסתכם ברבבות ל"י, אבל אין מי שיפצה אותם על כך. אברהם יפה מצא את הפתרון: כלבים. הוא שלח לרביבים עשרה כלבים. הם חולקו בשדות-ה' ירק, נקשרו בחב' לים והוכנסו לתפ' קידם החורש. אבל הצביים למדו מהר שכלבים נובחים אי' נם נושכים, מה עוד שהם קשורים בחב' לים. לבסוף נמאס גם לכלבים לנבוח, כי היו להם חיים של כלב. הם נמצ' או בחוץ בקור ו' בהום הנגבי, תלר' יים בחסדיהם של חברי הקיבוץ שהיו משלר' כים אליהם מדי פעם תרנגולת שמתה.

על קרן הצבי. תשעה כלבים ערקו מהמערכת. הם ניתחו את חבליהם וברחו. נשאר רק הפודל.

"אבל אפילו 50 כלבים לא היו מספיקים כדי לשמור על גן-הירק שלנו", אומר יהודה שולסקי. "אפילו המטעים שלנו אינם בטוחים מפני הצביים והשועלים. אחרי המועצה-להגנת הטבע מוטב שיקימו מועצה להגנת-גן-הירק, אחת ימצאו כל הירקות שלנו על קרן-הצבי, פשוטו כמשמעו".

הפודל

יים בחסדיהם של חברי הקיבוץ שהיו משלר' כים אליהם מדי פעם תרנגולת שמתה.

על קרן הצבי. תשעה כלבים ערקו מהמערכת. הם ניתחו את חבליהם וברחו. נשאר רק הפודל.

"אבל אפילו 50 כלבים לא היו מספיקים כדי לשמור על גן-הירק שלנו", אומר יהודה שולסקי. "אפילו המטעים שלנו אינם בטוחים מפני הצביים והשועלים. אחרי המועצה-להגנת הטבע מוטב שיקימו מועצה להגנת-גן-הירק, אחת ימצאו כל הירקות שלנו על קרן-הצבי, פשוטו כמשמעו".

את היילת ישראלית? שאלו הקצינים

ההודיים בהתלהבות ונקשו אותה להדריכם

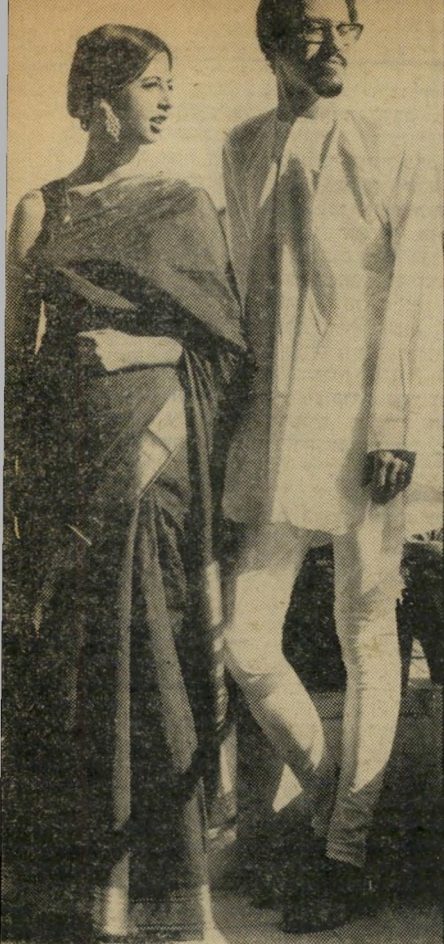
ההודית

בכים אותה: "לילה טוב! היו לכם כמה בדיחות לא רעות".

הנערה היהודית היתה לא אחרת מאשר אחווה בנצינברג (24), צברית ילידת רמת-גן. הסארי ההודי לא היה תחפושית. כי אחי זה הגיעה מהודו, שם מתגורר חותנה ארזי כל אמריקאי שהיגר מארצות-הברית בתקופת מקארתרי.

אבל כיצד הגיעה אחווה לשם? זהו סיפור ארוך. אחווה שירתה בצה"ל, עזבה את קורס-הקצינות כדי להינשא. נשואיה הראי' שונים לא עלו יפה. היא התגרשה, יצאה לארצות-הברית. שם התגלגלה מניו-יורק ל' סאן-פראנציסקו, כשאניה בוחלת בשום עברי' דה, כמלצרית, מנקה וחופפת-שיער. באוני' ברכיטת ברקלי שבסאן-פראנציסקו, החלה אחווה ללמוד אדריכלות-נוף, ושם גם הכי' רה את דייוויד שטיין (25), בעל תואר אק' דמאי בהנדסת-ערים.

דייוויד התגורר בהודו מאז היגר לשם אביו. בסאן-פראנציסקו נימנה על חוגי ה' היפס והסטודנטים המרדניים. אחווה ר' דייוויד נישאו בנשואין אורחיים, יצאו לקבל את ברכת אביו של הבעל בהודו. אבל ב' משך שישה מתוך עשרת החודשים ששהו שם, עסקו בטוילים. הם סרקו את הודו ל' אורכה ולרוחבה וחגגו את חגיגת שמחת-תורה עם יהודי קוצ'ין. הפתעתם הגדולה ביותר היתה כשהתארחו

מרמת-גן

בנושאים שהם מבקשים, היו הקצינים ה' הודים בטוחים שהיא אינה מעוניינת לגלות להם את הסודות הצבאיים של צה"ל.

לארץ חזרה אחווה לביקור בהודית מוש' למת. אפילו ברחוב, ליד ביתה ברמת-גן היא הולכת לבושת סארי, כשהעוברים ר' שבים סוקחים עיניים למראה ההודית ה'

בצה"ל (ראשונה מימין) בעת שירותה בצה"ל לפני חמש שנים. בשירותה הצבאי הגיעה עד לקורס קצינות, אותו עזבה אחרי שנישאה. בהודו זכתה ליחס נלהב.

במחנה צבאי הודי על גבול פאקיסטאן. הסי' תבר להם כי קציני הצבא ההודי יודעים את כל פרטי מיבצעי צה"ל בעל-פה. מיבצעי צה"ל במיבצע סיני ובמלחמת-ששת-הימים הונהגו כספרות חובה לקצינים בצבא-ה' הודי. אפילו קצינים זוטרים יודעים שם ל' צטט את שמות מפקדי האוגדות שנלחמו בסיני.

כאשר שמעו הקצינים ההודים שאחווה היתה כמעט קצינה בצה"ל, קיבלו אותה כקבל פני משיה. הם חגגו את המאורע ו' הפצירו בה להדריכם בשיטות הלחימה של צה"ל. כשניסתה אחווה להתנצל בטענה שלא סיימה את קורס הקצינות ואין לה יידע

אתה יודע מה זה להפשיט הודיות? אתה יודע איך אתה מסתבך כשאתה מתחיל להוריד לה את הסארי?"

הערות מסוג זה הושמעו בקול רם מכל שולחנות הדיסקוטק התל-אביבי, אליו נכ' נסה השבוע צעירה חגיגית, לבושה בסארי הודי מבריק, כשנוקדה צבועה במרכו מצ' חה, כדרך ההודיות.

"היו לי כבר מכל מין, אבל הודית עוד לא ניסיתי", העיר למצהלות חבריו אחד הרוך-יואנים הידועים של תל-אביב. למר' בה ההפתעה הגיבה ההודית לכל ההערות שהושמעו סביבה בצחקוקים. לבסוף, כש' קמה ממקומה, העירה בעברית לעבר הסו'

ברמת-גן

אחווה שטיין-בנצינברג ובעלה דייוויד, כפי ש' צולמו השבוע ברמת-גן בתלבושת הודית.

בצה"ל (ראשונה מימין) בעת שירותה בצה"ל לפני חמש שנים. בשירותה הצבאי הגיעה עד לקורס קצינות, אותו עזבה אחרי שנישאה. בהודו זכתה ליחס נלהב.

במחנה צבאי הודי על גבול פאקיסטאן. הסי' תבר להם כי קציני הצבא ההודי יודעים את כל פרטי מיבצעי צה"ל בעל-פה. מיבצעי צה"ל במיבצע סיני ובמלחמת-ששת-הימים הונהגו כספרות חובה לקצינים בצבא-ה' הודי. אפילו קצינים זוטרים יודעים שם ל' צטט את שמות מפקדי האוגדות שנלחמו בסיני.

כאשר שמעו הקצינים ההודים שאחווה היתה כמעט קצינה בצה"ל, קיבלו אותה כקבל פני משיה. הם חגגו את המאורע ו' הפצירו בה להדריכם בשיטות הלחימה של צה"ל. כשניסתה אחווה להתנצל בטענה שלא סיימה את קורס הקצינות ואין לה יידע